

THE FLAIR

***TALENT IS
NOTHING
WITHOUT
DEDICATION
AND
DISCIPLINE***

***ST IGNATIUS
V&HSS
KANJIRAMATTOM***

Preface

Dear readers ,

***It is our first step to get
into the literary world .
Promote us by pointing out
the corrections and
encourage us with your
valuable suggestions***

with love

***Std IX students
little kites
(2023-24)***

***ST.IGNATIUS
V&HSS***

KANJIRAMATTOM

A message from H.M

***I am happy to see my children
busy with e-magazine.***

***Heartfelt
congratulations to the team***

***Preema M Paul
H.M
ST. IGNATIUS
V&HSS
KANJIRAMATTOM***

Editorial Board

Cheif Editor :Aromal A Mohan

Staff Editors

Deepa John

Rajani Bhargvan

Sub-editors

Darshan K Benson

Pranav Hari

Contents

1	സെൻറ് ഇഗ്നേഷ്യസ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം	6
2	<i>A PRAYER IN SPRING</i>	9
3	<i>ON KILLING A TREE</i>	10
4	<i>TENALI RAMAN THE DETECTIVE</i>	11
5	നായ വിട്ടുമുഗമായതെങ്ങനെ.....	14
6	ചിറ്റപ്പലിയും കുഞ്ഞുങ്ങളും.....	17
7	ആമയുടെ ബുദ്ധി.....	20
8	<i>THE BABYS MOTHER</i>	23
9	<i>WE BEGIN</i>	25
10	<i>MOTHER</i>	26
11	<i>FREIND</i>	27

ചരിത്രത്താളുകളിൽ സെൻറ് ഇഗ്നേഷ്യസ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം

വിദ്യാഭ്യാസം തൊഴിൽ ആചാര രീതി
എന്നിവയെല്ലാം ഒരു വ്യക്തിയുടെ സംസ്കാരത്തിൽ
കാതലായ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾ വരുത്തുമെങ്കിൽ ഒരു
നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തിന്റെ അളവുകോലാണ്
അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ .ഒരു
പ്രദേശത്തിന്റെ മുഴുവൻ കുട്ടികളുടെയും വിദ്യാഭ്യാസ
ആവശ്യങ്ങൾക്ക് ഉതകും വിധം പടർന്നു പന്തലിച്ചു
കിടക്കുന്ന വൈവിധ്യമാർന്ന വിദ്യാഭ്യാസ
മേഖലകളുടെ സംഗമമാണ് കാഞ്ഞിരമറ്റം സെൻറ്
ഇഗ്നേഷ്യസ് വൊക്കേഷനൽ ആൻഡ്
ഹയർസെക്കൻഡറി സ്കൂൾ .

1939-ൽ കേവലം 13 കുട്ടികളുമായി ആരംഭിച്ച് ഇന്ന്പ്രൈമറി,സെക്കൻഡറി ,ഹയർസെക്കൻഡറി ,തൊഴിലധിഷ്ഠിത ഹയർസെക്കൻഡറി വിഭാഗങ്ങളിലായി

2000-ത്തോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉള്ള ഒരു മഹാസ്ഥാപനം ആയി പടർന്നുപന്തലിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്നെ ഇതിന്റെപ്രശസ്ത സേവനങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണമാണ്. ധനപരവും ആരോഗ്യപരവുമായ ചുറ്റുപാടുകളിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പോലും അപ്രാപ്യമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഉതകും വിധം ഈ വിദ്യാലയം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ഥാപിതമായതിൽ അതിന്റെ ബാല്യദശയിൽ ഭാരവാഹികൾ ആയിരുന്നവർക്ക് വലിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്.വിദ്യാധനം ഒരു മഹത്തായ സാമൂഹിക സേവനം മാത്രമായി കരുതി പ്രതിഫലിച്ചുകൂടാതെ എന്നുതന്നെ പറയട്ടെ അന്നത്തെ ഭാരവാഹികളും അധ്യാപകരും പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ ഭാസുരമായ ഭാവിയിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്ന ഒന്നാണ് വിദ്യാധനം എന്നും,

സാധാരണക്കാരനും അത് നിഷ്പ്രയാസം നേടുവാൻ സാധ്യമെന്നും ഈ നാട്ടുകാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുമാണ് പടിപടിയായി ഈ സ്ഥാപനം വളരുകയും അതോടൊപ്പം ഈ നാട് വളരുകയും ഈ നാടിന്റെ ഭാഗധേയങ്ങൾക്കെല്ലാം വിധാതാവായി ഈ സ്ഥാപനം ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

A PRAYER IN SPRING

***Oh, give us pleasure in the
flower to-day;
And give us not to think so far
away As the uncertain harvest
keep us here All simply in the
spring of the year***

***Oh, gives us pleasure in the
orchard white, Like nothing else
by day, like ghost by night;
And make us happy in the happy
bees, The swarm dilating round
the perfect trees.***

***And off a blossom in mid air
stands still.
For this is love and nothing else
is love,
The which it is reserved for God
above
To sanctify to what far ends He will,
But which it only needs that we fulfill.***

ON KILLING A TREE

*It takes much time to kill a tree,
Not a simple jab of the knife
Will do it. It has grown
Slowly consuming the earth,
Rising out of it, feeding
Upon its crust, absorbing
Years of sunlight, air, water,
And out of its leperous hide
Sprouting leaves. So hack and chop
But this alone wont do it.
Not so much pain will do it
The bleeding bark will heal
And from close to the ground
Will rise curled green twigs,
Miniature boughs
Which if unchecked will expand again
To former size.*

TENALI RAMAN THE DETECTIVE

Tenali Raman was once walking along a forest path when he was stopped by a merchant. “I’m looking for my camel which has strayed away. Did you see it passing by?” asked the merchant.

“Had the camel hurt its leg?” asked Raman.

“Oh yes! That means you have seen my camel!” said the merchant.

“Only its footprints. See, you can see footprints of an animal with three legs,” said Raman, pointing out the footprints on the ground.

“It was dragging the other leg because it was hurt in that leg.”

“Was it blind in one eye?” Raman asked the merchant.

“Yes, yes,” said the merchant eagerly. “Was

it loaded it with wheat on one side and sugar on the other side?” asked Raman.

“Yes, you are right,” said the merchant.

“So you have seen my camel!” exclaimed the merchant.

Raman looked upset. “Did I say I saw your camel?”

“You have given the exact description of my camel,” said the merchant.

“I saw no camel,” said Raman

“Do you see those plants lined up on both sides of this path? You can clearly see, some animal has eaten leaves of plants on the left, but the plants on the other side remain untouched. So the animal could see with only one eye.” Look down. You can see ants lined up on this side which means,

the animal was loaded with sugar bag on this side.

The bag had a hole, which allowed the sugar to fall off.”

“You can see grains of wheat fallen on the other side. The bag on this side also must have holes in it,” said Raman.

“I can see everything you showed me,” protested the merchant,”but I still don’t see my camel.”

“You follow this trail and soon you will catch up with your animal.

After all it is hurt in one leg and you seem to be hale and hearty,” said Raman.

The merchant took his advice and followed the trail left by the camel.

Soon he caught up with the poor animal , limping along.

“Rani!” the merchant shouted in happiness , as he ran to his camel

The merchant was very happy.

He jumped with happiness.

നായ വിട്ടുമൃഗമായതെങ്ങനെ

വളരെ പണ്ട് നായ കാട്ടുമൃഗമായിരുന്നു. വീടുകളിലൊന്നും നായകളെ വളർത്തുന്ന രീതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അന്ന് നായയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്ത് ചെന്നായ ആയിരുന്നു. ഒന്നിച്ചുള്ള താമസം. ഒന്നിച്ചുള്ള വേട്ടയാടൽ ഒന്നിച്ചുള്ള ഭക്ഷണം.ഒരിക്കൽ വൈകുന്നതവരെ വേട്ടയാടിയിട്ടും ഒന്നുംതന്നെ അവർക്കു കിട്ടിയില്ല. നേരം വൈകിയപ്പോൾ നല്ല തണുത്ത കാറ്റു വീശാനും തുടങ്ങി. അസഹനീയമായ തണുപ്പും നല്ല വിശപ്പും.

“വിശപ്പിനൊപ്പം ഈ തണുപ്പുംകൂടി സഹിക്കാനാവുന്നില്ല.”

നായ പറഞ്ഞു. “നാളെ നമുക്കു നല്ല കൊച്ചു മാനിനെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാം. ഇപ്പോൾ കിടന്നുറങ്ങൂ സ്നേഹിതാ.”

ചെന്നായ പറഞ്ഞു.നായക്കു പക്ഷെ ഉറക്കം വന്നില്ല.

തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നിട്ടും രക്ഷയില്ല. ചെന്നായയും

ഉറങ്ങിയിട്ടില്ല.അപ്പോഴതാ അല്പം ദൂരെയായി ഒരു

ചെറുവെളിച്ചം. “ഏയ് സുഹൃത്തേ നോക്കൂ, എന്തൊന്നാ ആ

വെളിച്ചം” ഓ, അവിടൊരു ഗ്രാമമുണ്ട്. അവിടത്തെ ഏതോ

ഒരു വീട്ടിൽ അടുപ്പ് കൂട്ടുന്നതാ. നിനക്കറിയാലോ...”

ചെന്നായ നിസ്സംഗനായി പറഞ്ഞു. “തീർക്കൂ നല്ല ചൂടല്ലേ. നീ

നല്ല ധീരനല്ലേ ചെന്ന് അല്പം തീ കൊണ്ടുവാ.” നായ

പറഞ്ഞു.

വേണമെങ്കിൽ നീ പോയി എടുക്കൂ. എനിക്കുറക്കം വരുന്നു.”

ചെന്നായ പറഞ്ഞു.

തണുപ്പും അവന്റെ ഭയം കുറച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു

“സുഹൃത്തേ ഞാൻ ഏതായാലും ഒന്നു പോയി നോക്കട്ടെ. വല്ല എല്ലിൻകഷണവും കിട്ടിയാൽ അതുകൂടി എടുക്കാമല്ലോ.”

ഞാൻ വരാൻ വൈകിയാൽ നീ ഓരിയിടണം. അപ്പോൾ നിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കുള്ള വഴി എനിക്കു തെറ്റില്ല.”

ഗ്രാമത്തിലെ വീടിനരികിലെത്തിയ നായ തിയുടെ അരികിലായി നല്ല കുറെ എല്ലിൻകഷണങ്ങൾ കിടക്കുന്നതു കണ്ടു, പതിയെ അവൻ അതിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അതാ കുടിലിനുള്ളിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യൻ പുറത്തുവരുന്നു. ഭയന്നുപോയ നായ വളരെ ദയനീയമായി കരഞ്ഞു “എന്നെ കൊല്ലല്ലേ ചേട്ടാ. ഞാനൊരു പാവമാണേ. വിറച്ചിട്ടുവയ്യ. അല്പം തീ കാണത് ഇപ്പംതന്നെ പൊയ്ക്കൊള്ളാം.”

നായയുടെ ദയനീയ മുഖവും ഭവ്യതയോടെയുള്ള സംസാരവും, ആ മനുഷ്യനെ സ്പർശിച്ചു.

“ശരി , കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞ് സ്ഥലം വിട്ടോണം.”

പിന്നെ അയാൾ കുടിലിലേക്കു കയറിപ്പോയി. ഒരു വലിയ എല്ലിൻ കഷണവും കിട്ടിച്ചുപൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തീയ്ക്കരകിൽ ഇരുന്നു.

വീണ്ടും പുറത്തിറങ്ങിവന്ന മനുഷ്യൻ നായ ഇതുവരെ പോയില്ലെന്നു കണ്ടു.

“ങേ ഇതുവരെ പോയില്ലേ, ആവശ്യത്തിനു ചുട്ടു കിട്ടിയില്ലേ.”

മനുഷ്യരോടുള്ള ഭയം പതിയെ മാറിത്തുടങ്ങിയ നായ

പറഞ്ഞു.

“ഇല്ലെന്നേ, ഇത്തിരിനേരം കൂടി ഞാനിവിടെ ഇരുന്നോട്ടെ.”
ആ മനുഷ്യൻ ഒന്നുചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് ഉള്ളിലേക്കു പോയി.
അല്പ നേരം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും മടങ്ങിവന്ന് പഴയ ചോദ്യം
ആവർത്തിച്ചു. ഉത്തരവും പഴയതുതന്നെ. മൂന്നാമത്തെ
തവണ പുറത്തു വന്നപ്പോഴും നായ അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്.
ഇപ്പോൾ നായയുടെ ഭയം ഏതാണ് പൂർണ്ണമായും
മാറിയിരുന്നോ. മനുഷ്യൻ എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുന്നതിനു
മുൻപേ അവൻ പറഞ്ഞു.

“എന്റെ പൊന്നു ചേട്ടാ, ഞാനീ കുടിലിന്റെ അരികിൽ
കിടന്നോളാം. കാട്ടിലാണെങ്കിൽ നല്ല തണുപ്പ്, കഴിക്കാൻ
പോലും ചിലപ്പോൾ ഒന്നും കിട്ടാറില്ല. വെറുതെ വേണ്ട ചേട്ടാ,
ഈ വീടിന്റെ സംരക്ഷണം ഇതാ ഈ ഞാൻ
ഏറ്റെടുത്തോളാം, ദിവസവും കുറച്ചെത്തെങ്കിലും കഴിക്കാൻ
തന്നാൽ കുശാലായി.”

ഒട്ടനേരം ആലോചിച്ചിട്ടു അയാൾ പറഞ്ഞു.

“ശരി നീ ഇവിടെ കൂടിക്കോ, ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കൂട്ടമായല്ലോ.”
അന്നു മുതൽ നായ മനുഷ്യനു തുണയായി. അവന്റെ വീടു
കാവൽക്കാരനായി. അതോടെ നായ വലിയൊരു
ജീവിതസത്യവും പഠിച്ചു.

ഭയപ്പെടുന്നതെന്തോ അതു ചെയ്യുക; ഭയം താനേ
മാറിക്കൊള്ളും.

ചിറ്റപ്പുലിയും കുഞ്ഞുങ്ങളും

സ്വതഃ മടിയനായിരുന്നു തമ്പുട്ടു. വേട്ടയാടുന്നതിനുവേണ്ടി കുന്തവുമായി കാട്ടിൽ പോകുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും മരത്തണലിൽ ഇരുന്ന് ഉറങ്ങും. ഒരിക്കൽ അങ്ങനെ വെറുതെ കുത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ അതാ തൊട്ടപ്പുറത്തായി പത്തുപ്രന്ത്രണ്ടു മാനുകൾ തുള്ളിക്കളിച്ചു നിൽക്കുന്നു. മാനിറച്ചി വളരെ രുചികരമാണെങ്കിലും എഴുന്നേറ്റ് കുന്തമെടുക്കുവാനുംമറ്റും അവനൊരുത്സാഹവും തോന്നിയില്ല. പെട്ടെന്ന് മാൻകൂട്ടത്തിനപ്പുറത്തെ കുറ്റിച്ചെടികളിൽ ഒരനക്കം. തമ്പുട്ടു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അമ്പോ ഒരു ചിറ്റപ്പുലി.....!അത് മാൻകൂട്ടത്തെ ലക്ഷ്യമിടുകയാണെന്ന് അവൻ മനസ്സിലായി. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പുലിയുടെ നഖങ്ങൾക്കുള്ളിൽക്കിടന്ന് അതി ലൊരെണ്ണം പിടയുന്നതവൻ കണ്ടു. താമസിയാതെ ആ മാനിനെ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ട് ചിറ്റ എങ്ങോട്ടോ പോകുകയായി. എങ്ങോട്ടാവും ആ പോക്ക്?

തമ്പുട്ടുവിന് ജിജ്ഞാസയായി. അവൻ ചിറ്റപ്പുലിക്കു പിന്നാലെ പതുങ്ങിപതുങ്ങിച്ചെന്നു. ഏറെ ദൂരം പോകേണ്ടിവന്നില്ല. അതാ മനോഹരമായ മൂന്നു ചിറ്റക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു തീറ്റകൊടുക്കുകയാണ് ചിറ്റപ്പുലി.എന്തു സുഖമാണ് ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക്. ഒരു പണിയും ചെയ്യാതെ നല്ല ഒന്നാന്തരം ഇറച്ചി ഇങ്ങനെ കൊണ്ടുവന്നുതരാൻ തനിക്ക് ആരെങ്കിലുമുണ്ടായി-
രുണെങ്കിൽ.

തമ്പുട്ടുവിന്റെ ചിന്ത കാടുകയറാൻ തുടങ്ങി.

ഹായ്, അതിലൊരൊണ്ണത്തിനെ തട്ടിയെടുത്താൽ പോരെ.

തനിക്കുവേണ്ടി വേട്ടയാടി ഇറച്ചി കൊണ്ടുവരാൻ അതിനെ നന്നായി പരിശീലിപ്പിച്ചാൽ കാര്യം കുശാലായി.

തമ്പുട്ടു തള്ളപ്പുലി പോകുന്നതുവരെ അവിടെ

പതുങ്ങിയിരുന്നു. തള്ളപ്പുലി ഉടനെ തിരിച്ചുവരില്ലെന്ന്

ഉറപ്പുവരുത്തിയതിനുശേഷം അവൻ

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കരികിലെത്തി. ഏതിനെ എടുക്കണം,

മൂന്നൊണ്ണവും ഏതാണ്ട് ഒന്നുപോലിരിക്കുന്നു. അവൻ

ആകെ സംശയത്തിലായി. എങ്കിൽ മൂന്നൊണ്ണത്തിനെയും

എടുക്കുക തന്നെ.

തള്ളപ്പുലി തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ

ഒന്നിനെയും കാണുന്നില്ല. ദുഃഖം സഹിക്കാനാവാതെ

അവൾ വലിയ ശബ്ദത്തിൽ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

അവളുടെ നിലവിളി മണിക്കൂറുകൾ നീണ്ടു. കവിളിലൂടെ

കണ്ണുനീർ ഒഴുകിയൊഴുകി കണ്ണിനിരുവശവും താഴേക്ക്

രണ്ടുകുറുത്ത പാടുകൾ മൂപപ്പെട്ടു.

അവളുടെ കരച്ചിൽ അടുത്ത ദിവസവും തുടർന്നു. ഈ

വലിയ നിലവിളിക്കു കാരണമെന്തെന്നറിയാനായി

ഗോത്രത്തലവൻ കാട്ടിലേക്കു ചെന്നു. മൃഗങ്ങളുടെ

സ്വഭാവവും

രീതിയും നന്നായറിയാവുന്ന തലവന് കാര്യം
മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല. ഗോത്രത്തൽ വൻ
അന്വേഷണം ആരംഭിച്ചു. അതൊടുവിൽ തന്മൂലം
ചെന്നെത്തി “നീ കാടിന്റെ നിയമങ്ങൾ തെറ്റിച്ചിരിക്കുന്നു.
കുഞ്ഞുങ്ങളെ മോഷ്ടിക്കുക മാത്രമല്ല അധ്വാനിക്കാതെ
ജീവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള സൂത്രം കൂടിയാണ് നീ
നടത്തിയത്. ഒരുവന്റെ ശക്തിയും കഴിവും
ഉപയോഗിച്ചാവണം ജീവിക്കേണ്ടതെന്നാണ് നിയമം.
കാട്ടുനിയമം തെറ്റിച്ചതിന്റെ പേരിൽ തന്മൂലം
ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. ആ മൂന്നു
കുഞ്ഞുങ്ങളെയും ആ ഗോത്രമുഖ്യൻ തിരികെ കാട്ടിലാക്കി.
എങ്കിലും ചീറ്റപ്പലിയുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ പാട് ഒരിക്കലും
മാഞ്ഞുപോയില്ല.

മറ്റുള്ളവരെ ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ട് നേട്ടമുണ്ടാക്കാൻ
ശ്രമിക്കുന്നത് നന്നല്ലെന്ന് ആ പാടുകൾ എപ്പോഴും
മനുഷ്യരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു വെന്ന് സൂലു വർഗ്ഗക്കാർ
വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആമയുടെ ബുദ്ധി

കരടിയുടെ കൊതി എന്ന കഥയ്ക്കു സമാനമായ മറ്റൊരു കഥ കൂടിയുണ്ട്. വെള്ളത്തിനു ക്ഷാമമുണ്ടാകും എന്നു മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിയ സിംഹരാജൻ തന്റെ മൂന്തിമാരുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചു.

കടുവ, പുള്ളിപ്പുലി, ചെന്നായ, കുറുക്കൻ, ആമ. ഇവരാണ് സിംഹത്തിന്റെ മന്ത്രിമാർ. കാര്യങ്ങളൊക്കെ വിശദീകരിച്ചതിനുശേഷം വെള്ളം എവിടെയെങ്കിലും തടഞ്ഞുകെട്ടി സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് സിംഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. അടുത്തദിവസം മുതൽ പണി തുടങ്ങുന്നതിനും നിർദ്ദേശിച്ചു. കുറുക്കൻ മാത്രം ഇക്കാര്യത്തിൽ വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. പണികളിലൊന്നും കുറുക്കൻ സഹകരിച്ചുമില്ല. അടുത്ത വേനൽ വന്നപ്പോൾ ജലസംഭരണിയിൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ജലം കണ്ട് മൃഗങ്ങൾ വളരെയേറെ സന്തോഷിച്ചു.

ഒരു ദിവസം ചെന്നായ നോക്കുമ്പോൾ സംഭരണിയിലെ ജലം കലങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. അടുത്തദിവസം അവൻ ഒളിച്ചിരുന്നു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. കുറുക്കൻ! അവൻ ആരും കാണാതെ സൂത്രത്തിലെത്തി വെള്ളം കുടിക്കുകയും വിശാലമായി കുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംഗതി സിംഹരാജന്റെ ചെവിയിലുമെത്തി.

എന്താണു മാർഗ്ഗം? കുറുക്കനറിയാതെ മന്ത്രിമാരെ വിളിച്ചു വരുത്തിയിട്ട് സിംഹം പറഞ്ഞു. “അവനെ തടയണം. കഴിയുമെങ്കിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി നല്ല ശിക്ഷ കൊടുക്കണം.” പിന്നെ ചോദിച്ചു. “അടയാള സഹിതം അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും?” കടുവ. പുള്ളിപ്പുലി. ചെന്നായ.മൂന്നുപേരും ഒഴിഞ്ഞു. മഹാസൂത്രശാലിയായ കുറുക്കൻ തങ്ങളെ കെണിയിൽ പെടുത്തിയാലോ എന്നവർ ഭയപ്പെട്ടു.മന്ത്രിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശരീരം കൊണ്ടും മറ്റുംദുർബ്ബലനായ ആമ വിനയത്തോടെ സിംഹത്തോടു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ... ഞാനവനെ വീഴ്ത്താം.” അതുകേട്ട് മറ്റുമൂന്നുപേരും ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചു.

“നീയോ നിനക്കെങ്ങനെ അതു സാധിക്കും?”

ആമ തന്റെ പദാതി വിശദീകരിച്ചു.

“കൊള്ളാം നീ ബുദ്ധിമാൻതന്നെ”

സിംഹം ആമയെ അഭിനന്ദിച്ചു. തൊട്ടടുത്ത ദിവസം

കുറുക്കൻ പമ്മിപ്പമ്മി ജലസംഭരണിയിലെത്തി.

ജലത്തിലേക്ക് പതിയെ കാലെടുത്തുവച്ച കുറുക്കൻ എന്തോ ഒരു വല്ലായ്മ തോന്നി.പെട്ടു.

കാലുകൾ പിൻവലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

പെട്ടു.താനൊരു കെണിയിൽപെട്ടുവെന്ന് പെട്ടെന്നു തന്നെ കുറുക്കൻ മനസ്സിലായി.ആമ പതിയെ ഒന്നിളകി; തല വെളിയിലിട്ടു. “എന്നെ സ്വതന്ത്രമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ തല ഞാൻചവിട്ടി ഞൊളിക്കും.” “നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ ആയിക്കോ.” ആമ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു തന്റെ പിൻകാലുകൾകൊണ്ട് ആമയുടെ തല മാന്തിക്കീറാൻ ശ്രമിച്ച കുറുക്കന്റെ ആ കാലുകളും ആമയുടെ തോടിൽ കട്ടിയിൽ തേച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ചെന്നാർകൽ പശയിൽ (ഒട്ടിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരുതരം കുറുത്ത മെഴുകുപോലെയുള്ള പശ) പറ്റിപ്പിടിച്ചു.

നാണവും കോപവും കൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ മറന്നുപോയ കുറുക്കൻ ആമയുടെ തല കടിച്ചു പറിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പാവം കുറുക്കൻ, ആമയുടെ മുതുകിൽ ശരീരത്തിന്റെ കീഴ്ഭാഗം മുഴുവൻ ഒട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടപ്പിലായിപ്പോയി അവൻ. വിവരം കാട്ടിലാകെ പെട്ടെന്നുതന്നെ പരന്നു. തന്റെ പുറത്ത് ഒട്ടിക്കിടക്കുന്ന കുറുക്കനുമായി ആമ പതിയെ തുഴഞ്ഞു പുറത്തുവന്നു.

സൂത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അതിമിടുക്കനായ കുറുക്കനെ കെണിയിൽ വീഴ്ത്തിയ ആമയെ ഓരോരുത്തരും മാറിമാറി അഭിനന്ദിച്ചു.നൂറടി നലകി കുറുക്കനെ

കാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതിന് മൃഗങ്ങളുടെ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. അരുതാത്തതു ചെയ്താൽ എത്ര സൂര്യശാലിയും ഒരുനാൾ വീഴും

THE BABYS MOTHER

Two women were fighting over a child. "He is my child, leave him alone," cried the lady in the red sari. The poor child was too young to speak.

"No, he is mine," cried the woman in the green sari. Soon a crowd gathered.

The village elders took the quarreling women to a wise man. The village wise man asked the lady in the red sari, "What do you have to say?"

"He is my child, Sir. I was bathing in the river and had left my son on the bank. This woman lifted my child and ran away. I hurriedly dressed and ran after her," said the woman. The wise man asked the other woman to explain.

"She is a liar, Sir. I was the one bathing in the river. He is my only child. She came there, picked him up and ran. Luckily I could catch her," said the other woman. Villagers who were watching this drama did not know whom to believe.

The wise man got up. Using a twig, he drew a line on the ground. He asked the two women to stand on either side of the line, and placed the child in the middle. As instructed by the wise man, one woman held the child's left hand and the other, his right hand. "Now listen to me carefully," said the wise man, "Both of you need to pull the child to your side. The child belongs to whoever drags him over to her side."

The woman in red sari pulled the child hard with all her might. As the child cried in pain, the other woman, let him go.

"He is mine," the woman in the red sari shouted in triumph, even as the other woman broke down in tears. "Wait," said the wise man turning to the villagers, "Who do you think loves the child more? She who pulled the child to her side or the one who let the child go?"

*The villagers answered, "She who let go loves the child more."
mother who hugged the child.*

WE BEGIN

***We begin not by wanting to exist,
But by chance.***

A complex dance of nature.

Nurtured. Take your

Talk of fate and seek to make

More of your turn.

Learn what makes you tick

Because you don't have to stick

With what is presented;

Pretending it's your thing when it's not,

You've got the power and it's within you.

So begin.

Win your own definition of success

And don't settle for less, as giving up

***Only means you ensure that it will never
happens.***

Break the pattern.

***I chance brought you here, you have nothing
to fear***

By beginning.

So take a chance, and never stop swimming.

By wanting not just to exist, we begin

MOTHER

*We looked at the stars for a while
Before we turned in with the dogs,
And you said it was high time
You learnt their names property.
But soon you will be among them yourself
And I will be the one trying to name you;
You whose nature I have seen
Only as their faint points of light as you
labour behind duty.
Behind house work, farm work, books,
And who knows if you have your reward
For your care and effort and exhaustion.
I wish I could kindle a joy in you
That would let me see you whole
Or you won't be further when you go
Than you were tonight at my side.*

FRIEND

***A friend is some one we turn to
When our spirits need a lift.***

***A friend is someone we treasure,
For friendship is gift.***

***A friend is someone who fills
Our lives with beauty. Joy and grace.***

***A friend makes the world we live in,
A better and happier place.***

“THANK YOU FOR BEING MY FRIEND”

THANK YOU

BY

**LITTLE KITES
(2023-24)
ST. IGNATIUS
V&HSS
KANJIRAMATTOM**